

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۱۹

خالق رشید

کابل پوهنتون
د ژبو او ادبیاتو پوهنځی
پښتو خانګه

غولۍ خورلۍ اثر

د پښتو معاصرو هنري ادبیاتو موضوع اودهغوی

تکاملی مرحلې

(۱۱ مه برخه)

لیکوال

پوهیالی خالق رشید
د پوهنځی علمي رتبې ته د لوړیدو له پاره

کابل - د ۱۳۶۴ کال د جدي ۲ نیټه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 10

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

پنځم فصل

اوبنتيا (انقلاب)

پښتو معاصر هنري ادبيات د نړيوالتوب په رڼا کې په دغه اړه بايد دا ټکي تر هرڅه دمخه په نښه کړشي چې له نړيوالتوب څخه زموږ موخه اومطلب هم هغه انترناسيونالستي تعبير دی چې گورو په دغه برخه کې زموږ ادبي بهير پرکومه خوا او په څه شان سره روان دی؟ زموږ دغه بحث هم په مستقيمه او غير مستقيمه توگه له سوسياليزم اوسوسيالستي رياليزم سره هم په يوډول نه يوډول بې ارتباطه نه دی. کيدای شي په دغه اړه دا خبره هم وکړو چې په دغه بحث کې مور سره له دې چې نړيوالتوب باندې خبرې کوو، خوبيا هم بايد پردې باورمن شو چې مور د تير څپرکي په انډول په دغه فصل کې په يوڅه تنگسيا کې را ايسارېږو، ځکه چې دلته په ادبياتو کې تر ډيره حده مور د ايډيالوژي پروا باندې راحدود کيږو، ځکه خو زه په دغه برخه کې له خپلورنو لوستونکوڅخه هيله کوم چې په دغه محدوده کې زموږ زماني مقطع اوبياني اوسانسوري محدوديتونه هم له پامه ونه غورځوي، ځکه چې اوس مور ديوه واکمن گوند د واکمنۍ ترسيوري اوسانسوري په دغه اړه بحث کوو، ددغه گوند په مرامي اصولواوڅېړونه کې دا خبره ياده شوي چې: «دهيواد د مختلفو خلکو او قومونو د ژبو او کلتور دافغانستان دملي فرهنگ د بډايي اودهيواد دهغو لايټونو دخلکو داقتصادي اوتولنيز پرمختگ په خاطر چې په وروسته پاتې والي کې ساتل شوي جدي او عملي تدبيرونه نيول کيږي» (۱)

په هرډول، که لږ دغه سرليک ته ځير شو، دا راته روښانه کيږي چې په ادبياتو کې دنړيوالتوب انعکاس په خپل وار له يوې خوا ډيره په زړه پورې مساله ده اوله بلې خوا ددغې موضوع په اړه له شوروي ليکوالواوشاعرانو رهغه خوادنورې نړۍ ليکوالواوشاعرانو هم دغه موضوع ته پاملرنه کړې ده، چې له بده مرغه مور په دغه اړه هرڅه او په خپله انترناسيوناليزم په شوروي اوشوروي سستم پورې ور تړو او يايې يوشی بولو، په داسې حال کې چې خبره اومساله دخپل ماهيت له مخې داسې نه ده اونه بايد په يواړه برخه کې په پام کې ونیول شي. ځکه که مور دغې موضوع ته په سرسري نظر سره وگورو، فکر کوم چې په اوسني وخت کې به مور تر ډيره حده ځان له سياسي تبليغاتو سره مل کړی وي، په داسې حال کې چې ورته څومور په دغه اړه دغه اصل ته دهنري ادبياتو له ليدلوري اودريځه وگورو او په دغه اړه تر هرڅه دمخه ديوي ټولني دادبياتو ملي رسالت، ملي ځانگړنې او په ملي جوړښت کې دهغو ونډه او دنده په پام کې ونيسو.

پښتو معاصر ادبيات دافغاني ټولني دتولنيز هويت هنداره دي، چې ونډه اودنده يې په هر اړخيزه توگه په دغه ټولنه کې دخپل ملي شته والي په پام کې نيولوسره په نړيوال ډگر کې د يادوني وړ دی، اوس مور پردغه ټکي پوهيږو چې په پښتو معاصرو هنري ادبياتو په تيوري کې لحاظ دکميت اوکيفيت اړخ ددې ورشوی چې بايد ځان دنړيوالتوب کچې ته ورسوي، زموږ داوسنيو ادبياتو هيوامانستي اړخ له هره پلوه نن سبا دا وړتيا لري چې په نړيواله کچه د بحث ورموضوع شي، زموږ شاعرانو اوليکوالولکه دنورې نړۍ د نامتوليکوالواوشاعرانو په شان په دغه برخه کې پښتو هنري ادبياتو ته ښه اوجدي پاملرنه کړې او په دغه برخه کې يې دنورو ژبو د ويونکو او ليکونکو پاملرنه هم ځانته وراړولي ده، داځکه چې زموږ ليکوال په يوې محرومي ټولني کې ديوه لرغوني انساني تاريخي اوتمدني ژوند استازيتوب دځان مل کړی دی، زموږ ليکوال اوشاعر د نړيوالتوب په بهير کې هم خپل ځان نوروته نښي او هم نورخپل ځان اوخپلې ټولني ته

۱ - خلق جريده (۱) گڼه، ۱۳۴۵ کال لومړی او دويم مخ.

ورپيژني، په دغه اړه د نامتوليکوال اوشاعر گل پاچا الفت دفکر تال را سپړو چې څه وايي:

يوه ورځ په يوه باغ کې گرز يدمه

د ورمې په شان له گلو تاويدمه

وخت دبوټو ايبندلو دباغوان وو

ښه موسم دجدو جهد د انسان وو

دغه باغ و ډير پخوا دلته جوړ شوی

خو هماغسې وځوان نه و زور شوی

بعضي بوټي به که وچ اويا ... شول

کال په کال به په کې نور نيالگي پيدا شوه

چمنونه اوخيابان به يې بدل شو

هره ورځ به په کې جوړنوی محفل شو

يوه ونه به له بيخه ووتله

بله ونه به يې ځای کې دريدله

مگرونوم دباغ هروخت په يوه حال و

دا تغير د ونو بوټو په هرکال و (۱)

د پاڼو شميره: له 2 تر 10

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته را بولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پاڼو د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

په اوسنیو نویو او مترقي ادبیاتو کې نن هم هیومانیزم په خپلو ټولو او عالی ارزښتونو سره مطالعه کېږي، خودیوشمیر ادب پوهانو په اند دغه بهیر د لویدیځ په ارتجاعي ادب کې دغه ارزښت د رنسانس د دورې په اندول ډیر لږ اورا تیت شوی دی، چې عوامل یې د پانګوالی انحصاري تګلارې په ترڅ کې دمطالعي وردې، د مترقي ایډیالوژۍ پلوي لیکوال او څیړونکي په ادبیاتو کې هیومانستي ارزښتونو ته اهمیت نه ورکول د انسانیت له توهین پرته پریل څه نه شي توجیه کولای بولیکوال په دغه اړه لیکي:

«دیوه سوسیالست لیکوال رسالت تر هر څه دمخه دادی چې زموږ د زمان په لویې پوهیږي او هغه مور او ټولني ته راوبښي- په خپلو او چټو جذابو انځورونو کې باید دنوي او اساسي ژوند هنري اړخونه په نښه کړي، انساني کلکه او ژوندی ښکلا چې زموږ اوزموږ دهرې ورځې د ریښتینو قهرمانانو رامنځ ته کونکي ده باید دندارې ډګرته راوباسي- داسې انسان باید راوبښي چې نه یوازې باید په ځان بلکې پر هغه څه چې دده په مخ کې خنډ شوي برلاسی شي. داسې انسان چې دهغه دخلاق دریځ تر څنګ په ژوند کې تیروتنې، ماتې، تراژیدۍ او فشار هم ملګري دي، خو له دې سره سره یې بیا هم انساني سرنوشت لرزونی دی ځکه چې زموږ په مقابل کې دیوه سوسیالست ټولنیز شخص دظاهري څرګندونې او اخلاقو څخه پرده پورته کوي او هم له ملګرتیا- ټولنیزوالی دکار په وړاندې دسوسیالستی چلند او هم دنوي او خپلواک انسان دټولني چې په عین حال کې هیوادپال او انترناسیونالست دی سره سروکار لري، ځکه چې هغوی خپل ژوند او خپله راتلونکې له ګډ ونړیوالو اهدافو سره یوځای دسوسیالیزم او کمونیزم پر لور دکارګرې طبقې له انقلابي مخکښ والي سره تړي» (۱)

له پورتنی اصل سره په اړیکې کې داهم باید ووايو چې نړیوالتوب دنړۍ دبیلابیلو ولسونو په ادبي پانګه کې نن سبا دیوې ټلپاتې منارې په شان په علمي او عملي توګه د څیړلو وړ موضوع شوی دی، چې مهمې او ځانګړې دندې په کې د ولسونو او ملتونو د همکار یولړۍ او دهغې کلکوالی دی، داځکه چې لیکوال او شاعر تل یوازې باید دځان له پاره نه څه ووايي اونه یې ولیکي، کله چې په یوه ادبي بهیر کې دغه پوښتنه تریوه حده ځواب ومومي، نو بیا کولای شو ووايو چې لیکوال او شاعر هم په یو ځانګړي ملي او نړیواله ټولنیزه جغرافیه کې هم ملي ځانګړتیا لري او هم نړیواله، چې دخپل کمال او هنر په ځواک سره دخپلې تجربې

۱ - الفت ، غوره اشعار ، ۱۳۳۴ ، کابل (۸۸) مخ

۱ - مریم جاویدان (ژباړه) درباره هنر و ادبیات، دشوروي او چکوسلواکي لیکوالو مقالې ، ۱۳۶۴ ۱۱۶ مخ
او تخیل په ځواک سره له ملي ارزښت او دایرې ګام پر هغه خوا ږدي او خپل شته والي دخپلې هنري وړتیا په زور سره په نړیوال بهیر باندې ورګډوي. صاحب تباروف دشوروي ادبیاتو دنړیوال دریځ په اړه لیکي:
«شوروي کثر المله ادبیات که له یوې خوا ملي بهیر دي، نوله بلې خوا یې دهغو ګډوملي او انترناسیونالستی ادبیاتو ځانګړتیا هم موندلې

ده، اوله دریمې خوا دنړۍ دسوسیالستي سیستم د هیوادوپه ادبیاتو کې یې چې هغه نوي ادبي سیمه بللای شوو هم مهم اود پاملرنې وړ مقام تر لاسه کړی دی، یوازې دمضمون او شکل دایجادې میتود او اسلوب له مخې دشوروي کثر المله ادبیاتو په دایره کې دهر و ملی ادبیاتو آثار نه یوازې زموږ د هیواد ددی اویا هغه اولس یا سوسیالستي هیوادوپه ادبیاتو باندې اغیزې کوي، بلکې دنړۍ دادبیاتو په خزانه کې خپله ونډه هم تر سره کوي. د لس ګونو ادبیاتو آثار دګورکي، مایکوفسکي، شولوخوف، عیني، نیولي تر تروسون زاده، ایتماتوف، بیکوف، میشریلائییس، حمزه توف، بوندایف، دمباد زه ، تر مومن قناعت پورې ددی ادعا شاهدان دي، دکمونستی جوړښت له تجربې سره د ادبي- بدیعي مجلودایجاد د اړیکو په باره کې، دشوروي اتحاد دکمونست ګوند مرکزي کمیټې د (۱۹۸۲) کال د پریکړه لیک له مخې ادبیاتو ته بلنه ورکړه شوي چې له یوې خوا دمتحده او خودمختارو جمهوریتونو د ادبیاتو تجربې په بشپړه توګه زده کړي او په خپلو هستونو کې یې تطبیق کړي...» (۱)

اوس خبره داده چې دا ټول اصول او ځانګړنې ترکومې کچې په پښتو نظم اونثر کې څومره دتطبیق، څیړنې، مطالعې او پاملرنې وړدي؟

الف : د نثر په برخه کې ،

په پښتو اوسنیو هنري ادبیاتو کې هم دنړیوالتوب مساله یوارخیزه مساله نه ده داسې چې باید دکوم نظم اونظام سره د اړیکو پر لامل به رامنځ ته شوي وي، زه په دغه پیل کې داخبره دخپل لوستونکي تر غورځکه تیروم چې پښتو ادب دیوملت دیو هیواد او یوه داسې قام او ژبې ادب دی چې دنړۍ زیاتره ملتونه یې دخپل خودارادیت پر لامل پیژني اوستاینې شوي دي. دنړیوالتوب اصل هم زموږ په معاصر ادب کې دیوې ایډیالوژۍ تر سیوري لږ لور او پر هغه خوا باید وارزول شي، له بده اویا له ښه مرغه چې زموږ په دغوشپو ورځو کې نړیوالتوب دګوډ ملا پښه شوي چې یوازې په یوه پښه او یوه خوا دحرکت پر لور مخ په وړاندې په خپل افراطیت سره روان دی. په پښتو معاصر و ادبیاتو کې یوژانر اویا یو ادبي ډول چې نن سبا هم د څرګندې ودې پر لور خوځیږي هغه ته ادبي (سفرنامه یا سفرنامې) ویل کیږي، ددغه ژانر لومړنی منظمې نښې له خوشحال خان اودهغه له عصر سره تړلي دي، چې یوه بیلګه یې ددغه نامتو اوناغې لیکوال (سوات نامه) یادولای شو، خودلته چې کومې خبرې ددغه ژانر په اړه لرو هغه دمعاصرو سفرنامو په باره کې دي چې زیاتره

یې په نثرکي زموږ په مخ کې پرته دي چې په دغه برخه کې هم مخکښ لیکوال حمزه شینواری، صدیق الله رشتین او نور یادولای شو.

دلته زموږ له موضوع سره اړونده یوه سفرنامه چې میا اکبرشاه لیکلې هغه (د آزادی په تلاش) سفرنامه ده چې په اوسنیو پښتو ادبیاتو کې یې تراوسه پورې د یوې پخوانې او مهمې سفرنامه ځای د ځان کړی دی، دغه اثر د سفرنامې دنترلیکنې ټولې ځانګړنې له ځان سره لري، د زرینې څانګې لیکوال (حبیب الله رفیع چې د دغه اثر د لیکلو پرمهال یې نوم نه شوی لیکل کیدای) د دغې سفرنامې په اړه یوازې بحث لري چې ځینې برخې یې دلته رالیکو:

«په نوي هنري طرز د پښتو لومړنۍ سفرنامه خوږه – په فن پوره - پخه او بورنونکې سفرنامه هم ده... د میان اکبرشاه د آزادی په دې اوږده تلاش کې ډیرې حیرانونکې خاطرې خوندي دي، او خصوصاً په

۱ - صاحب تباروف - په شوروي ادبیاتو کې ملي او انترناسیونالستي مساله، زیری (اخبار) ۱۳۶۴ کال ۱۴-۱۵ ګڼه ډیر خواږه او هنري نثر کښل شوی دی... د آزادی په تلاش د یوولسم ټولګي دیوه حساس زده کونکي د پاک احساس نه زیږدلی تلاش او د سفر هغه حیرانونکې او په زړه پورې پېښې دي چې په ډیرو برخو کې د افسانوي حیرانونکو پېښو سره ورته والی ښيي، دا ځوان میان اکبرشاه د پېښور د اسلامیه کالج د یوولسم ټولګي زده کونکی دی او وخت ۱۹۱۹ کال دی.» (افغان یاد د مقالو مجموعه ۱۳۶۲ کابل ۸۷-۸۸-۸۹ مخونه)

که چېرې دغه سفرنامه لږ په ځیر سره وگورو او وپې لولو، په دغه سفرنامه کې لیکوال د مختلفو هیوادو او ملتونو دخلکوله ټولنیز - سیاسي

اونورو حالاتو څخه په زړه پورې عکاسي کړي ده، کیدای شي په طبعي توګه د دغه اثر په نړیوالي اړخ باندې ډیرې خبرې وکړو، هسې خوزموږ معاصرو شاعرانو او لیکوالو د نړیوالي همدردۍ او خواخوږۍ له مخې د بیلابیلو ملتونو د ژوند د حالاتو په زړه پورې هنري انځورګري

کړي ده، خو په نثر کې بیا د همدغې لیدني او کتنې او همداسې یوڅرګندي خواخوږۍ لری د میان اکبرشاه په دغه اثر کې په خورا ښوادي نزاکتو سره سر بیان شوي ده، په دغه اثر کې تر هر څه دمخه د شوروي د ۱۹۱۷ کال داکتوبر د انقلاب له بریالیتوبه را په دیخواد شوروي خلکو د ژوند، سیاست، اقتصاد، اونور تخنیکي پرمختګونو په باره کې په زړه پورې هنري یادونې لولو، زما په نظر دغه سفرنامه دخپل جوړښت له مخې د یوې سیاري او ګرژنده سینما حیثیت لري چې لیکوال هر څه، هر پېښه په خپلو سترګو لیدلې او هغه یې په هنري او ادبي مهارت سره لیکلې او ثبت کړي ده. میان اکبرشاه د شوروي اتحاد د دغولاندې ښارونولکه ترمذ، بخارا، تاشکند، باکو، ماسکو، پتروګراد، خارکوف اونورو یادونه او هلته روانې پېښې په هر اړخیزه توګه تشریح کړي دي، د شوروي اتحاد د نوي انقلابي هلوځلو په اړه په دغه اثر کې ډیرې مهمې لیدني کتنې او د هغو ارزونې ځای پر ځای لیکل شوي دي، د بیلګې په توګه د شوروي اتحاد د نوي اقتصادي پالیسۍ او همداسې یو لړ اخلاقي مسایلو په اړه لیکي چې:

«په ټوله مهذ به دنیا کې د بد اخلاقي مرکزونه قایم دي، صرف انگلستان، فرانس، امریکه اونور یورپي ملکونه په دې لعنت بدنام نه دی، بلکې ایشیایي ملکونه ایران، جاپان، هندوستان هم برسربازار د زنا نه عصمت فروشي کوي، د ډیرو خلکو د خیال دی چې عصمت فروشي زنا نه دمستی نه کوي، خود روس نوي اقتصادي پالیسۍ له ثابته شوه چې زنا نه عصمتي فروشي دمجبورۍ نه کوي، دنوي اقتصادي پالیسۍ نه وطن ته ډیرې فایدې هم اورسیدی، تجارت په کې بیا شروع شو، دخوراک، څښاک د څیزونو نرخونه زرتزره را پریوتل) «...»

په دغه سفرنامه کې د دغه مهال ډیرو مهمو سیاسي سیمه ییزو مسالوته هم اشاره شوي ده، په دغه لړ کې لیکوال دهند له خلکو سره دانګرېزي ښکیلاک په وړاندې د دوی له مبارزې او مقاومت څخه ننگه کړې په دغه اړه دا مستنده یادونه هم شته چې د شوروي د انقلاب مشرلین دهند خلکو او انقلابي مبارزین د دغې روا مبارزې په خاطر هڅولي او د دوی د مبارزو ستاینه او یادونه یې کړي ده. چې په دغو مبارزو کې څرګند مثالونه صنوبر حسین کاکاجی او خوشحال کاکاجی د یادونې وړ دي. دا چې د آزادی په تلاش لیکوال په خپله یو انقلابي و، دی په شوروي اتحاد کې دانقلابونو د دریغ او په هغه کې هیواد کې د دوی د مبارزې او چلند په اړه لیکي:

«بیګم رایې او خنډیده: ځماتورز نو شا ځلمو په خیر راغلی، ما تاسو یوا هم کار دپاره راغونښتی یی، یولوی او معزرمیلمه به هم ستاسې ډوډۍ کې شاملیري، او هغه ملګری زینیوف د پترګراد حاکم دی، چې تاسو یې پیژنی، زینیوف د دنیا د دریم بین الاقوامی صدرو سویت کې لینن پسې سړی وو، چانه پیژندو، بیګم رایې یکدم غلې شوه او مورته یې نیغ نیغ اوکتل او بیا او خنډیده، مور هم یوه بل ته وکتل، مور پوه شوو چې څه چل

۱ - میان اکبرشاه ، د آزادی تلاش پېښور ۱۹۶۴ (۳۲۹) مخ
دی، څه خاص راز دی، مور د معمولي ښځې سره خبرې نه کولې، بیګم رایې د بین الاقوامي شهرت د سړي ایم. ایس. رای ښځه وه، او په دریم بین الاقوام کې په اهمه عهده فایزه وه، په اصل کې

امریکی وه، انقلابي وه، رابی هم ددنیا مشهور انقلابي وو، ځکه دهغه سره یې واده کړی وواو د هندوستان د آزادۍ حاصلولود پاره یې خپل ژوند وقف کړی وو، د بیگم دخبرو دطریقې نه معلومیده چې مهم معمولي نه دی، بیگم خپله خبره جاري کړه:

«گورنر ملگرو، مور انقلابیان یو، اوترکومي چې وطن آزاد شوی نه وي نوموردمه نه شوکولای، تاسو ډیر تکلیفونه تیر کړي دي، په

خپلو پښود افغانستان په اوچتو غرونور اوړیدلی یی، لورې، تندې موتیري کړي دي، د ترکمنانو د لاسه چې کوم تکلیفونه تاسو برداشت کړي دي، هغه د هندوستان انقلابي تاریخ کې به په زړینو ټکولیکلی شي، تاسو بیا بیا مرگ لیدلی دی او بیا هم ژوندي یی، ستاسودا ژوند ددې دپاره دی چې خپل خور وطن آزادولوکې یې قربان کړی، تاسو ځملي یی، دوطن سترگې تاسوته دي، تاسوته یې امیدونه دي، تاسو به هغه مایوسه کوئ نه! مور دهرې قربانی د پاره تیار یو، زموږ ژوند د وطن د آزادۍ دپاره وقف دی، مور د وطن دعزت د پاره سخته نه کړو، مور ورله جواب ورکړو»... (۱)

همداسې په دغه مهم اود پاملرنې وراثکې د ایرانی ټولني په باره کې هم ډیرو مهمو ټکوته اشاره شوی، ځکه چې وطن ته د لیکوال د سفر گذر له شوروي وروسته ایران ته هم شوی او هلته یې دهغه هیواد دخلکو او ایرانی هم فکرانودهر ډول همکارۍ او خواخوږۍ یادونه هم کړې ده.

په هر ډول دکتب مت مسایلو په شان یادوني چې دنړیوالتوب یواړخ مور ته را څرگندوي، دهنري نثر په نورو ډولوکې هم تر سترگو کيږي، خوداپوښتنه چې د میان اکبر شاه سفرنامه په دغه برخه کې ولې په پیل کې راغله، مطلب دلته دلومریتوب اوقدامت دی ځکه چې زموږ په معاصر ادب کې دا ډول لیکنې له میلادي شپږم کالورا په دیخوا په سستما تیکه توگه تر سترگو کيږي، د آزادۍ په تلاش لیکوال هم په خپله مقدمه لیکي چې:

«اگرچه د آزادۍ تلاش ما په کال ۱۹۲۳ او ۱۹۲۴ کې لیکلی وو خو تر څلویښت کاله مې چاپ نه کړی شو»...
په دغه اړه اوس په روښانه توگه دا خبره کولای شولکه چې یوشمیر پردې باور دي چې پښتو ادب ته دا ډول افکار په افغانستان کې د کین اړخوگونودنود هڅوپایله ده، پورتنی اثر دا ډول طرحه سمه نه بولي، اونه باید په دغه اړه هر څه خوشبینانه په پام کې ونیسو، دا بهیر په پښتو معاصر ادب کې دشلمې پیړۍ تر نیمایي ورهخوا هم مطرح شوی، خونه په دغه ساز او آواز چې پر خپله خبره کلک ودریږو چې گواکې (زما چرگ یوه پښه لري) په دغه اړه د پښتونخوا دمترقي اونسبتاً مترقي سازمانونو: «نشنل دموکراتیک پارټي، پاکستان نیشنل پارټي، پاکستان پیپلز پارټي، جمعت العلمی اسلام، مسلم لیک، جماعت اسلامي، مزدور کسان پارټي، پښتونخوا نشنل عوامي پارټي.» (۱) خبره هم د ژورې پوښتنې ورده چې دوی تر کومه حده مترقي اونړیوال حثیثیت لري، د دوی هلي ځلي هم په دغه برخه کې دافغانستان دخلق دموکراتیک گوند تر هڅولومریتوب نه لري اونه مورویلاي شو چې نړیوالتوب اودغه بهیر ددغوسیاسي ډلو اوتمايلات اغیزونه، نړیوالتوب، هغه هم په هنري ادبیاتو کې یو طبعي بهیر دی چې دملتونواوخلکو دکلتوري، اقتصادي اوتجارتی اوکله کله مذهبي اړیکو پربنسټ رامنځ ته اوپه ادبیاتو ادبي بهیرونو کې طبعي وده کوي، چې له بده مرغه مور دغه اصل ته دیوي محدودې سیاسي ډلې اویاهم ایديالوژي له دریځه ورکټلي دي، همداده چې تراوسه زموږ تعبیر له دغه بهیر څخه هم هغه دسوسیالستي تمايلاتوله پولې نه دی اوبښتی ځکه خواوس مور په دغه برخه کې په قارسي دري اوپښتو دواړو ژبو کې له لسو زیات لیکوال نه لرو چې دوی سوسیالستي تمايلات لري.

۱ - میان اکبر شاه، د آزادۍ تلاش پېښور ۱۹۶۴ (۴۶۳) مخ

ځکه خويي دمعاصر افغاني ادب دنثر په برخه کې یوازي د تره کی، اسدالله حبیب، افغانپور، کریم میثاق، ببرک ارغند، اکبر کرگر، اویوشمیر نورو نثري لیکني لرو.

لنډه دا چې په دغه برخه کې باید زموږ د تعبیر اوتحلیل دایره دومره لکه چې مور هغې ته یوازي دگوندیتوب اوایديالوژیک توب له سترگیو گورو اوپا ورته فکر کوو محدوده نه وي بلکې باید دیوه پراخ نړۍ لید ترسیوري لاندې وي.
په هر ډول، دهمدغه ټکي په پام کې نیولوسره باید ددغې لیکنې لمنه راټوله کړو اووایو چې په ادبیاتو هغه هم په هنري اوسنیو ادبیاتو کې نړیوالتوب، یوپراخ بهیر دی چې باید له نړۍ اونړیوالو ادبیاتوسره په اړیکو کې په پام کې ونیول شي، اوس چې زموږ دنولنیز ژوند دروازه یوازي پریوه خوا (شوروي) ور خلاصه ده، دا ددغه بهیر یوه ډیره وړه برخه ده چې کیدای شي دا دروازه تر ډیرو پوري زموږ دهیلواوموخو وروستی تم ځای نه وي.

ب: د شعر په برخه کې،

لکه چې په نثري مو اشاره وکړه، دغه موضوع په پښتو معاصر شعر کې دنثر په اندول یوڅه په پراخ اونړۍ وال لید سره مطرح شوی ده. همدا ده چې اوسنی پښتو شعر اوشعري بهیر د نړیوالې خواخوږۍ او پیوستون په برخه کې بي توپیره نه دی پاتې شوی بلکې دغې موضوع ته یې هم خپله غیره په پراخه کچه پراښتی ده، په موضوعي لحاظ د پښتو اوسنی شعر له نوښتی اړخونو څخه یو هم دغه اړخ (نړیوال هڅون) دی.

په دغه اړه یوه خبره زما په نیمگري نظر داده چې پښتو شعر اودغه شعري بهیر لکه څنگه چې تراوسه په یوه تنگسپایي راگيردي نوريه دغه اکر او حالت سره نه پاتې کيږي، هسي چې پښتو د خوشحال خبره تراوسه بکره پرته ده، همداسي

بي شعر اونتر هم د کره کتنې په تله کې ناتللی پاتې دی، ځکه چې مورتر اوسه هم لادا ځواکمني اوځیرکي نه لروچې دپښتو ژبې د چټکې ودې پرچټک بهیر باندې پوه شو، ځکه چې داکار تعلیم اوزده کره اوتر ټولومهمه تجربه غواړي، هغه چې مور لاهم ورته ټکنې یوځکه چې اقتصادي ناتوانې، فرهنگي ناڅېرې اوسياسي ځیرکي نه لرل موپه مخ کې څښونه پراته دي، هغه ایراني لیکوال رښتیا ويلي ول چې:

«امریکایانو په خپل بي مصرفه پیپسي کولا باندې خپل جفرسون، واشنگتن او روزولت چې داهریوپه نړیوال اندول سره یوهم لوی سړي نه دی پر مور منلي خومور په خپلونفتوچې دنړۍ ډیرې لري لري ځایونوته یې لیرو، نه دي کړي چې خپل لوی شاعران لکه حافظ – هغوی ته چې زمور تیل اخلي وروپیژنو، ددې ټکي لامل یوازې په دې کې دی چې مورتر اوسه لاخپل فرهنگ سم نه دی پیژندلی اودلوییدم مصنوعي نانځکې په وړاندې موځانونه بایلولي دي اولوییدز هم هڅه کړې چې مور په خپلواقتصادي شتوسره سره بی فرهنگه کړي...» (۱)

پورتنی خبره له هغې رښتیا څخه سرپټې پورته کوي چې مور یې په رښتیا هم په ظاهري زرق وبرق باندې په رڼا ورځ غولیدلي خولاڅه کوي چې ان رانده اوکانه شوي یو، دهمدغه اصل په رڼا کې مور بیا هم دخپل فرهنگي هستیو په تیره بیا شعر په اړه چې څومره یې نړیواله عکاسي کړي، دا ادعا کولای شوچې زمور دشعرکه په کلاسیک عصر کې واوکه په معاصر کې دی، دغې موضوع ته خپله سینه غورولې اوله هغوترخواوڅورو څخه چې دنړۍ په هرځای کې یې اوریدلي انځورگري کړي ده، په پښتواوسني شعر کې نړیوالتوب یا په اوسني نومونه د (انترناسیونالیزم) اصل له سیاسي لارې رانوتې اصل ښکاري، چې کیدای شي دابنه ډیره دومداره نه وي، زه نه غواړم چې دغه اصل ته سیاست اوایدیالوژي له څوه (کمینه) ډیر اهمیت ورکړم، بلکې یوازې دغې موضوع ته د انسان دوستۍ اوانسانی خواخوږۍ له سترگیو اودریځه

۱ – رضا براهنی، طلا درمس دکابل چاپ (۱۸) مخ

گورم، چې په هغوکې مور کولای شوهرڅه په یوه پراخه دایره کې هم وگورواوهم یې انځورکړو، سره له دې چې یوشمیر پوهان په ځینو ټولنولکه شوروي اونوروکي معاصر ادبیات له معاصر سیاسي ژوند اونظام سره تړلي ارزوي چې داکار دیوه دوامداره ادبي بهیر څرگندونه ټکنې کوي. راځي دلته یوه بیلگه په ګډه سره ولولو:

دالجزایر شهید ته

د آزادی شهیده د آبادۍ شهیده

ډیر احترام واخله نوی پیغام واخله

دخپل ناموس دپاره تا مال اوسر ورکړ

داستعمار گولی ته دې خپل ټټور ورکړ

دشهیدانوځانه ای دنرانو ځانه

سلام دقام واخله نوی پیغام واخله

ای د وطن دلیلا په وینو سور مجنونه

ستا سروجامونه څار شه دجنت سره گلونه

د قام تنگیاله ځوانه د سیالو سیاله ځوانه

ډیر احترام واخله نوی پیغام واخله

د ظالمانو د زره کلا دې ورچقوله

د استعمار شهیده دنیا دې ورچقوله

ظالم بریاد و اخله وطن آزاد واخله

واخله انعام واخله نوی پیغام واخله

د پښتنو د دنیا د میرنو زلمو نه

دباباجان دلښکر دسرولمبو زلمو نه

د عقیدت گلونه دمحبت گلونه

په احترام واخله واخله انعام واخله

که چیرې عین موضوع دیوه غزل پرداز شاعر په لید کې چې زمور له موضوع سره اړوند یې تصور کړی وگورو، هلته هم دا راته څرگندېږي چې دپښتوادبیاتوپه ادبي بهیر کې دغه اصل دملي ادبیاتودتکاملې ودې محصول دی نه داچې له سیاسي اویاهم داوسنی ورځي په نرخ اهمیت ورکړو، ځکه نودغه شعر چې دالجزایرې جمیلې دمیرانی یوښکلي انځور راکوي، دیوې ښکلي انترناسیونالستی بیلگې په توګه دپښتوشعرپر هسکه شمله باندې خپله ښکلا اوځلا کوي:

داد نوي خیالی کلي، داد نوي نظر اور دی

نه پېښې دبلبل غواړي نه نخري د پتنگ غواړي

دابانزه نه دیده نه دي په زرګونه ننووزي

داد سترګو حیا اخلي داد سترګونه جنگ غواړي

چې ژوندون عذاب عذاب کړي دهغه سخت زړي نه ده
بس دميني زولنه ده غفلت نه غواړي شرنګ غواړي
داد وخت نه نه پريري هرمشکل ته غاړه ووخي
توله تاله بيداري ده گړنگو کي گړنگ غواړي
دا کعبه د زلمي زړه ده چې سجدي تري نه بورنيزي

۱ - اجمل خټک د وخت چغه ، کابل ۱۳۶۵ (۲۶۱) مخ

داننگياله جميله ده دا خبري د ننگ غواړي

د ژوندون دسترگو نور دی د رندوسترگونظردی

زما سترګي پري خوريري، يوتصويردی يودلبر دی (۱)

په ادبياتوکي دنزيوالتوب او انترناسيوناليزم په اړه د لونا جارسکي څرگندونه هم په زړه پوري ده چې وايي: « بشريت
بي له څنډه دکلتور انترناسيونالستي کيدوپر لاره روان دی، ددې خبرې کول ناشوني نه دي چې ملي اساس لري، بي
انتها او عجيب نه دی بلکي ابدي پاتي کيږي اما انترناسيوناليزم په هيڅ حالت کي په توله انساني سمفوني کي ملي
آهنگونه له منځه نه وري بلکي يوازي شتمني او آزادي نغمي په نظرکي لري اوبس» (۲)

دهمدغي يادوني په لړکي خبره دملي ادبياتو او دهغود وندي په اړه ديوي اړيني ملي مسالي په توگه مطرح کيږي، د
سائل شعر يي يوه بنه بيلگه ده، داچي نن سبا زموږ د هيواد برخليک له ستونزوسره مخامخ دی،

دغه مفهوم ته زموږ په اوسنيو شرايطوکي ايډيالوژيکي رنگ ورکړ شوی، ان چې دغه موضوع هم په همدغه غوبل کي
مسخه شوې اوله خپل پراخ او عالي مفهوم څخه يوې محدودې تنگسيا ته راليردول شوي، کاپي شوي او په گوندي رنگ
کي مويي اصلي رنگ په مصنوعي خم کي رنگولی دی: « لکه چې څرگنده ده داکتوبر تر انقلاب پوري
دادبياتوناسيونالستي خصوصيتونه زياتره دمضمون - کرکتر جوړولو د نموني وسلوک ايجادي اوشعري لاروچارو
دادبي ژانرونو- انواعو اوداسي نوروکي څرگنديدل. دسوسياليزم په دوره کي پردې سربيره ډيرنوي خصوصيتونه
علاوه کيږي، ددې خصوصيتونو څخه د اوسيدونکو- کثرالمله ترکيب په واسطه يوبل ته په خپله دهغوی واسطه
دکلتوري- ادبي اوبديعي

شتمنيو ویش نه يوازي دتول شوروي اتحاد په دايره کي بلکي په هريوه ځانگړي جمهوريت کي داوسيدونکو دکثير الملله
ترکيب په دايره کي له هغی جملی يوپه بل باندې دهغواولسونود ادبياتو اغيزه گڼل کيږي) «...۳)

په دغه برخه کي د ايډيالوژي اودهغی دتحمیل خبره په پام کي ده، اوداسي اټکل کيږي چې زموږ په معاصر ادب کي
هم بايد دشوروي د بيلگي په شان وي چې دغه کار اودادول نظريات زموږ دليکوال اوشاعر اودهغه هغه ژمني چې هغه
نزيوال انسانيت ته درناوی اوپه نزيواله کچه دغه انساني پراخ مفهوم ته پاملرنه ده له بنکيل اوزندی کولوسره مخامخ
کوي، دحيرانتيا خبره خولاداهم ده چې دنزيوالتوب ټول ويارنن سبا له لايق اوبارق اوهم کله کله هم دستگير پنچشيري
له نومونوپرونوچا باندې نه اطلاق کيږي اونه اهميت لري، په داسي حال کي چې د دوی شعرونه د کلمی په رښتني
معنا زموږ په ملي ادبياتو کي ددغه لوی ارزښت بشپړ استاريټوب نه شي کولای.

په هرډول بياهم زما ټينگار پردې دی چې نزيوالتوب له نزيوال انسان سره، دهغه له ستونزو، غمو او تراژيدی اوآن
برياووسره دخواخوری په معنی راغلی ادبی او هنري مفهوم دی چې له بده مرغه مور دغه بهير له خپل اصلي تگلوري
څخه بي لاري کړی دی، يوشمير بيلگي يي دلته په گډه سره لولو:

۱ - رحمت شاه سائل، د لمبوپه سيوري ، پيښور ۱۹۸۵ (۷۲) مخ

۲ - زيری اوونيزه ، علومو اکادیمی خپرونه، ۱۳۶۴ کال (۱۵-۱۴) گڼه، (۴) مخ

۳ - زيری اوونيزه پورتنی گڼه ، (۴) مخ

لکه بندي دجيلخاني نه خپل خپلوان وشري

يا يوه خاله کي بجيانونه مرغان وشري

يا مساپر دکوم مسجد نه طالبان وشري

ياکوم بادار له خپلي ځمکي نه دهقان وشري

په داسي توگه فلسطين نه عربان ووتل

لکه مزدور دچوک په سرکي مزدوري لتوي

يا وچي شوندي دچا پيټي جوالي لتوي

ياکومه کونده په کورو زاړه کالي لتوي

ياد مکتب جامي گارگر زوی ته سوالي لتوي

په داسي شان اوارگان د فلسطين خواره دي. (۱)

يادا بيلگه:

په زړه کې مې له درده فریادونه نه ځایېږي
ځان اچوم څپو ته نور جرونه نه ځایېږي
ز مور سيني دظلم په خنجر سورۍ سورۍ دي
په دې زخمي سينو کې نور زخمونه نه ځایېږي
لبنتي دخپلو اوبسکوبه بحرونو ته ورسم کو
په غيږه د لبنتي کې توپانونه نه ځایېږي
په سرو لمبو کې لامبي د ویتنام غینتلي خلک
د وینوپه تالاب کې خوځوبونه نه ځایېږي
مزدوره ماتوه يې، سوځوه يې ورکوه يې
د تا په مړوندو کې ځنځيرونه نه ځایېږي
دا څوک وايي چې دام دی، تور تلک دی اوکړی دي
په اورد انقلاب کې تور دامونه نه ځایېږي
وردانگې په زړه دنيا بې مزده مزدورانو
دی کار کې نور بې ځايه تدبيرونه نه ځایېږي
زړه دنيا که ورانه دا زړې ککړې ماتې
په دې زړو ماغزو کې نهضتونه نه ځایېږي
گريوان ته يې لاس وره چې دا څښتن د اسيرانو
وسله په ځمکه ردي نور ټينگارونه نه ځایېږي (۲)

۱ - زړه ډمه ، کابل ۱۳۵۸ (۱۷۱) مخ (شاعر اوس په زندان کې دی او پر نامه يې کلک بندیز دی)
۲ - سليمان لايق ، يادونه او درموندنه ، کابل ۱۳۵۷ (۶۵) مخ

پايله:

که چيرې دغه علمي اصل ته چې: «د ادبياتو علم هغه علم دی چې دهغو هنري آثارو د ودې قانونمنده پروسه څيږي کومه چې په هغو کې معنوي ژوند او دخلکو ټولنيز حالات په هنري څيره او انځورونو کې بيان شوي دي». په څير سره وگورو نو دا بايد ومانو چې په عمومي لحاظ دختيز او په ځانگړي توگه پښتو ادبيات دنورو په انډول ډيروروسته پاتې دي. ځکه هغه ادبي او هنري انکشافات او هستونې چې په لويديزو معاصرو ادبياتو کې د شکل او معناله مخې ترسترگو کيږي، هغه په ختيزو هغو کې ډير لږ او هغه هم ډيرې وروسته ترسترگو کيږي. همدا لامل دی چې په لويديز کې ديوې نيمې پيړۍ په ترڅ کې بيلابيل ادبي او هنري بهيرونه، ژانرونه او سبکونه رامنځ ته شول چې اغيزې يې ورو وروختيزه هم راوغزيدې، خونه په بشپړه توگه ځکه چې ادبيات په خپله ديوې ټولني د هراړخيزې ودې هنري هنداره ده، څومره چې يوه ټولنه وده کوي او ياد ودې په حال کې وي، ادبيات يې هم په څنگ کې د وړتيا تگلاره نيسي، خوله بده مرغه چې زموږ ټولني اوس نوي د ترقۍ پر لور ور مخه کړې ده، داچې کله به خپل طبعي تکاملي پړاو بشپړوي، لاهم څه نه شي ويل کېدای، زموږ ټولنيز برخلیک همداگري جگړه گواښي، داسې چې د زمانې يولوې ځواک په کې ناحقه رابنکيل

دی، دهغه په وړاندې چې دم گړی څه ويل د سخت عکس العمل له ځان سره لري، ځکه خو وړاندوينه په ډير نږدې وخت کې گرانه ايسې...

ما د پښتو معاصرو ادبياتو په اړه خپله خواري وکړه، پوښمير خبرې مې داسې په گوته کړې چې دويلوله پاره يې د زغم کندولې دم گړی ډير تنگ دی، زما لارښود استاد په دغه برخه تل همدايوه خبره کوي چې د معاصر ادب په اړه څه ليکل ظاهراً آسانه خبره ښکاري خو په دغو حالاتو کې چې مور واقع يو، بيا ډيره آسانه خبره نه ده. ځکه خو يې ټينگار دادی: «چې هرڅه ليکې وشه هڅه کوه چې د سرکاري غومبوسو پر نويو ځالودې د قلم څوکه ونه لگيږي. ځکه خو ډيرې خبرې داسې هم وي چې دهغود ويلوله پاره هم اوس مهال سره سينه نشته»...

په هر ډول، پښتو معاصر ادب او دهغو څيړنه په خپل ذات کې يو پراخ او په عين حال کې پيچلی بهير دی، داځکه کوم تمايلات چې په افغانستان او پښتونخوا دم گړی ترسترگو کيږي، داپه خپله يوه داسې موضوع ده چې بايد په ژور ليد سره څيړل شوي وای خوله بده مرغه چې زه داوسنيو حالاتو په پام کې نيولوسره پردې ونه توانيدم چې دغه دځمکې او آسمان توپيرونه دلته يو يو خپلو څيړونکو او لوستونکو ته ورپه گوته کړم، ډير داسې ټکي شته چې هغه په افغانستان کې زموږ له پاره په فني او هنري لحاظ نا آشنا دي، د پښتونخوا ليکوال زياتر په تخليقي برخه کې زموږ تر ليکوالو مخکې او نوښتگر دي، ځکه هغوی تر مور په تيره بيا اوسنيو حالاتو کې په يوه نسبتاً ازاده فضا کې هستونې کوي، مور تر اوسه چې په هيواد کې موږ دې ځواکونه په منډو رندو (جگړو او وژنو) باندي اخته دي، يوازې له روسي ادبياتو پرته دنورو

ادبياتولو ستلوچانس نه لرو، ځکه خوزه مخکې له مخکې خپله نيمگرتيا په دغه برخه کې له تاسوگر انولوستونکوسره شريکوم، ځکه معاصر ادبيات داسې څه نه دي چې سري دهغود ودې په وړاندې پروروستي تم ځای ودريري، ځکه دابپير تراوسه هم لاسم پيل شوی نه دی، دا به ځوانيري، وده به کوي اود پخوالي دموسم وروستی څوکي ته به ځان رسولي، وگورئ د روښتيا اوزمور د دورې ترمنځ څومره توپير رامنځ ته شوی دی؟ همداسې يوه ورځ داسې هم راتلونکي ده چې زمور اوزمور د راتلونکو ترمنځ به بيا تردې هم زيات توپيرونه، بري او نوبنتونه رامنځ ته کيږي. دبيلگې په توگه مور په افغانستان کې تراوسه داسې ليکوال نه لرو چې دمهدي پاچا په کچه لنډې کيسې وليکي، د راحت اورا وروسته ليکوالوپه شان ناولونو وليکي، په داسې حال کې چې موردم گری د ناولونولیکلويه هيواد اوشرايطوکي ژوند کوو، مور په هم هغوشرايطوکي ساه وباسولکه چې شولوخوف اوچنگيز ايتماتف په کې ايسته، دهغوی آثارولوي نړيوالي جايزې وړي اومور تراوسه هم نه يوتوانيدلي چې زمور پرژوند باندې دپرتي خپسکي توره يا سره څيره په يوه ناول کې نړيوالوته ور وښيو...

په هرډول دا زما د لومړۍ علمي رتبې اثر دی، په دغه اړه چې په ترڅ کې يې ما دلومړي ځل له پاره د معاصرو ادبياتوپه دريومانو (روښانتيا، ويښتيا او اوبښتيا) باندې راوچورلوله، دغه نومونې تردغه وخته وخته چا زموردمعاصرو ادبياتودتکاملې پراوونوپه توگه نه ليکلې وې اونه زمور په ليکنوکي دغه نومونې تراوسه هم په پراخه توگه دود شوي دي، په دې هيله چې په راوروسته کې به مور د خپلواوسنيوهنري ادبيات، ادبي ارزښتونه او ادبي څيري په همدغودريو پراوونوکي خوندي اوددغونومونوله پاره به دپراخي کارونې علمي لاره چاره برابره شي.

اخځونه:

- ۱- احمدجان ، منشي، هغه دغه پيښور، اداره اشاعت،
- ۲- الفت گل پاچا ، غوره اشعار، کابل دولتي مطبعه، ۱۳۳۴
- ۳- الفت گل پاچا، د زره وينا کابل دولتي مطبعه ۱۳۴۱
- ۴- افغان ياد ، دغلام محي الدين افغان دسيمناردمقالومجموعه، کابل ۱۳۶۰
- ۵- امان افغان (۱) گڼه ۱۳۰۶ لمريز کال
- ۶- امان افغان ۴۹ - ۵۰ گڼه
- ۷- انگار ملي جريده (۱) گڼه ۱۳۲۹ کال.
- ۸- بينوا عبدالروف ، وپښ زلميان کابل ۱۳۲۶ کال.
- ۹- براهني رضا ، طلا درمس تهران چاپ دوم کابيان ۱۳۴۷.
- ۱۰- يادری هيوز ، کلید افغاني ، کابل دريم چاپ ، دولتي مطبعه ۱۳۵۶.
- ۱۱- پښتوچاپي آثار، په دوو وروستيوپيړيوکي دپښتوچاپي آثار دسيمناردمقالومجموعه ، ۱۳۵۶.
- ۱۲- تره کی نورمحمد، دبنگ مسافري، کابل ۱۳۵۷.
- ۱۳- تاريخ معاصر افغانستان ازاسترداد استقلال تا انقلاب ثور، کابل دولتي مطبعه ۱۳۶۲.
- ۱۴- جم . دارمستتر د پښتونخوا شعرهاروبهار کابل دريم چاپ ۱۳۵۶.
- ۱۵- جاويدان مريم ، درباره هنروادبيات ، کابل گوندي مطبعه ۱۳۶۴،
- ۱۶- حبيب اسدالله راه گورکي درهنرو زندگي ژوندون (۴) گڼه ۱۳۶۲.
- ۱۷- حبيبي عبدالحي ، جنبش مشروطيت درافغانستان کابل دولتي مطبعه ۱۳۶۳.
- ۱۸- ح .مدیرحلاج ، تاريخ مشروطيت - نهضت ايران تهران چاپ ؟
- ۱۹- خټک اجمل د وخت چغه کابل ، دولتي مطبعه ۱۳۵۶.
- ۲۰- خټک اجمل ، گلونه تکلونه ، کابل ۱۳۶۲.
- ۲۱- خلق اوونيزه (۱) (۲) گڼه ۱۳۴۵.
- ۲۲- دلپ کمار گوش ، انگلستان وافغانستان ، دپوهاند ميرحسين شاه ژباړه، کابل ۱۳۶۳ گسستنر.
- ۲۳- دورن منتخبات ، کابل ۱۳۵۷.
- ۲۴- رشتين صديق الله د پښتوادب تاريخ ، کابل ۱۳۳۲.
- ۲۵- روهي محمد صديق ، دماستري دورې له پاره لکچرونه کابل پوهنتون ۱۳۶۳.
- ۲۶- روهي محمد صديق ادبي څيړني کابل ۱۳۶۰.
- ۲۷- پيوند علي گل زره ډمه کابل ، دولتي مطبعه ۱۳۵۸.
- ۲۸- زيری اوونيزه ۱۳۶۴ کال ۱۳- ۱۴- ۱۵ گڼي.
- ۲۹- سراج الاخبار د ۱۲۹۶ - ۱۲۹۷ کلونو کلکسيونونه.
- ۳۰- سائل رحمت شاه ، دلمبو په سوري کې ، پيښور ۱۹۸۵.
- ۳۱- شينواری دوست، ټولنوال رياليزم ... ژوندون مجله (۱) گڼه ۱۳۶۳ کال.

- ۳۲- طرزي، محمود مقالات کابل دولتي مطبعه ۱۳۵۶.
- ۳۳- طبری احسان برخی برسوها درباره جهانبيني ها و جنبش های اجتماعي در ايران کابل ۱۳۶۱.
- ۳۴- صافی مفتاح الدين ادبي او هنري څيړني ۱۳۶۳.
- ۳۵- صافی مفتاح الدين د نړيوالو سندرې ، کابل ۱۳۶۳.
- ۳۶- صوفي جمعہ خان ، دیدي کوتاه به پشتونهای آنسوی مرز ، دسرغندوی ژباړه کابل دقبایلو وزارت ۱۳۶۳.
- ۳۷- صابر میرزایف ادبیات معاصر درى افغانستان (۲) برخه کابل پوهنتون ۱۳۶۴.
- ۳۸- عبدالغفار خان (پاچا خان) زما ژوند اوجود جهد کابل دولتي مطبعه ۱۳۶۲.
- ۳۹- عطاالله خان قاضي ، د پښتوتاریخ (۱) ټوک کابل د دفاع وزارت مطبعه ۱۳۵۶.
- ۴۰- غبار غلام محمد افغانستان در مسيرتاریخ، کابل ۱۳۴۶.
- ۴۱- فلسفي دکشنري د مسکوچا پ ۱۹۶۷ کال.
- ۴۲- کابل مجله (۱۲) گڼه ۱۳۱۸ کال.
- ۴۳- کابل مجله (۶) گڼه ۱۳۴۱ کال.
- ۴۴- کابل مجله (۱) گڼه ۱۳۶۳ کال.
- ۴۵- کابل مجله (۷) گڼه ۱۳۳۹ کال.
- ۴۶- گورکي ماکسم ، مور مسکو، کال ؟
- ۴۷- لنين د آسیا بيداري ، مسکو ، کال ؟
- ۴۸- لایق سلیمان چونغر دویم چاپ کابل گوندي مطبعه ۱۳۶۱.